

lertidige Laan. I Landstinget fjernedes imidlertid det nævnte Punktum tillige med Tilføjjelsen til det. Til Gengæld indsattes en ny § 5 (jfr. nedenfor), der gør Lovens Bestemmelser anvendelige ogsaa paa midlertidige Laan af den nævnte Art, hvilket begrundedes med, at man ved nærmere at undersøge Sagen var kommet til det Resultat, at det ikke havde praktisk Betydning og derfor helt kunde undgaas at give de midlertidige Laan en Undtagelsesstilling.

§ 3. Laan mod 1ste Prioritet i fast Ejendom, der stiftes eller fornyes efter denne Lovs Ikrafttræden, kan ikke gøres *uopsigelige fra Skyldnerens Side* i mere end 10 Aar, andre Laan mod Pant i fast Ejendom ikke i mere end 5 Aar, i alle Tilfælde regnet fra Aftalens Indgaaelse. (Undtaget fra denne Regel er ifølge § 6 Kredit- og Købstadhyptekforeningslaan, om hvis Opsigelighejd særlige Bestemmelser findes i § 24, Stk. 2, i Kreditforeningsloven og i § 18, Stk. 2, i Købstadhyptekforeningsloven, begge af 7. April 1936).

Som Paragraffen var formuleret i det oprindelige Lovforslag, gik den ud paa, at Laan mod Pant i fast Ejendom, stiftede efter Lovens Ikrafttræden, ikke skulde kunne gøres uopsigelige fra Skyldnerens Side i mere end 5 Aar. Det paa-pegedes imidlertid i Folketinget, at en saa kort Frist kunde vanskeliggøre Opnaaelse af Førsteprioritetslaan i Forsikringsinstitutioner, der anvender Panteobligationerne som Dækning for Præmie- og Sikkerhedsreserver, og man ændrede derfor for Førsteprioritetslaanenes Vedkommende de 5 Aar til 10 Aar. Ordene »eller fornyes« blev indføjet i Landstinget til Tydeliggørelse af, hvad der tilsigtes med Bestemmelsen.

§ 4. Ved *Overtrædelse* af Bestemmelserne i §§ 1—3 vil Gælden eller den betingede Rente ifølge Pantebrevet efter Paastand være at *nedsætte* til det Beløb, der lovligt kunde være betinget, og Retten giver da Pantebrevet Paategning herom. Nedsættelsen rammer ogsaa de Rentebeløb, der forfalder eller betales, efter at Sagen er rejst over for Pant-haveren. Hvad der er betalt for meget under Sagen, kan kræves tilbage, ligesom Retten efter Skyldnerens Begæring kan bestemme, at Gælden, medmindre Fordringshaveren dokumenterer at have rimelig Grund til Opsigelse, herefter *ikke skal kunne opsiges i et Tidsrum af indtil 2 Aar* efter den endelige Retsafgørelse i Sagen. Retten giver ligeledes Pantebrevet Paategning herom. Tilsvarende Regler kan Skyldneren kræve